

На терасі в холодку
Мурчик-кіт казав Бровку:
– Щось ми сумно стали жити,
Може, в космос полетіти?
Дуже хочу я туди!
Та достатньо там води?

– Є вода! І, певно, люди...
Ще й тварини можуть бути!
Тут по радіо новини:
«Набираються тварини
В експедицію на Марс!»
– Чуєш, песик, кличуть нас!

Далі слухаєм уважно:
«Відбирають переважно
Схильних до рішучих дій,
Різних та складних подій!»

Точно вказують адресу.
– Мурчику, покличмо пресу!
Інтер'ю дамо стосовно
Всього, що про нас, змістовно.
Всі згадаємо пригоди
І численні нагороди!

Можемо разом, на пару,
Залетіти геть за хмару!
Отже, пишемо промову
У космічну установу!

Непомітно час летить,
Пес Бровко і Мурчик-кіт
І надалі свято вірять,
Що летіти їм довірять.

От нарешті телеграма!
Зачиняють друзі браму,
Шлях лежить на космодром —
Це не може бути сном!

Це насправді перемога —
До зірок веде дорога!
Одягаються скафандри —
Небезпечні будуть мандри!

Підіймається ракета...
Прощавай, Земля-планета!
Пес Бровко і Мурчик-кіт
Відправляються в політ!

